

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207147
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317207147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. R. XX, práv. zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 9Csp/173/2017-34 zo dňa 26.10.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalovanému. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 500 eur ako primeraného finančného zadostučinenia. Poukázal na konanie vedené na súde pod sp. zn. 6C/94/2014, v ktorom sa domáhal ako spotrebiteľ určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. V konaní bol úspešný, súd žalobe vyhovel rozsudkom zo dňa 28.07.2015, ktorý bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/329/2015 z 28.06.2016. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 26.08.2016.

2. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 3 ods. 5 s poukazom na § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 53 ods. 1 OZ a po vykonanom dokazovaní zistil, že rozsudkom zo dňa 28.07.2015 č.k. 6C/94/2015-105 bolo rozhodnuté o žalobe žalobcu proti žalovanému o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.03.2007, uzavretá medzi účastníkmi, je neplatná. Uvedeným rozsudkom súd vyhovel žalobe. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, no Krajský súd v Prešove rozhodol dňa 28.06.2016 sp. zn. 4Co/329/2015 tak, že potvrdil rozsudok prvostupňového súdu.

3. Strana žalobcu pred prvoinštančným súdom dala do pozornosti tú skutočnosť, že aj po účinnosti § 5a Zákona č. 250/2007 Z.z. si žalovaná strana naďalej uplatňovala zrážky zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu, a to aj napriek tomu, že neexistujú prechodné záverečné ustanovenia k § 5a, preto sa uvedené ustanovenie má aplikovať len na vzťahy, ktoré pôsobia do budúcnosti. Od účinnosti tohto zákonného ustanovenia mal žalovaný upustiť od takéhoto konania. Keďže tak neučinil, žalobca bol nútený podať návrh na vyslovenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a brániť svoje spotrebiteľské práva. K výške primeraného finančného zadostučinenia uviedol, že neexistuje žiadna zákonná norma, ani

žiadna inštrukcia, akým spôsobom dospieť k výške primeraného finančného zadosťučinenia. Výšku odvodil od jednotlivých okolností celého, aj pôvodného konania a taktiež od funkcie, resp. od cieľa, ktorý má primerané finančné zadosťučinenie plniť. Cieľ je zabrániť, aby sa dané spoločnosti do budúcnosti obdobného konania dopúšťali, taktiež má sankčnú a odradzujúcu funkciu takého primerané finančné zadosťučinenie. Žalobcovi bol poskytnutý úver 1.361,08 eur a v čase, keď žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy, bolo už v tom čase zaplatených 1.663,02 eur. Čiže viac ako o 350 eur. Ak má plniť primerané finančné zadosťučinenie sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak považoval sumu 500 eur za primeranú, keďže spoločnosť žalovaného je jednou z najväčších spoločností, ktorá poskytuje v rámci spotrebiteľských úverov na G. úvery, resp. finančné prostriedky. Jedná sa o veľkého hráča na trhu, a preto suma 500 eur sa dá považovať až za symbolickú primeranú, resp. iným spôsobom nie je možné dospieť na základe nejakých zákonných ustanovení, resp. pokynov k jej výške. Túto sumu tak považoval za primeranú vzhľadom na všetky okolnosti. Poukázal na to, že bol poskytnutý úver vo výške 1.361,08 eur, zaplatených bolo 1.663,02 eur a k 25.05.2015 žalovaný ešte evidoval aktuálny dlh vo výške 2.615,49 eur.

4. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca v konaní vedenom na tunajšom pod sp. zn. 6C/94/2014 úspešne uplatnil porušenie práva spotrebiteľa a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jeho práva nesie zodpovednosť. Žalobca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/94/2014 uplatňoval voči žalovanému nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá už bola veľa krát súdom vyhlásená za neplatnú. Vo veci 6C/94/2014 prvoinštančný súd Dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožnil. Žalovaný teda použil neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve voči žalobcovi (Dohodu o zrážkach zo mzdy), pričom mal zákonnú povinnosť zdržať sa takéhoto konania (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie.

5. Ďalej bolo konštatované, že výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, preto súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Žalobcovi súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, ktoré po vyhodnotení okolností považoval za primerané. Pri stanovovaní výšky súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný použil Dohodu o zrážkach zo mzdy napriek tomu, že bolo vydané neodkladné opatrenie, keďže žalovaný sa u zamestnávateľa žalobcu domáhal Dohodou o zrážkach zo mzdy zrážania mzdy žalobcu. Ďalej súd zohľadnil aj prípadné náklady žalobcu vyvolané podanou žalobou vo veci sp. zn. 6C/94/2014 a podaním odvolania žalovaným. Tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatnil zrážky zo mzdy, vyvolalo to u neho psychické napätie súvisiace so stavom neistoty a obavy ako zabezpečiť fungovanie rodiny. Žalovaný napriek tomu, že istina úveru bola zaplatená, použil Dohodu o zrážkach zo mzdy, neustále kontaktoval nielen žalobcu ale aj členov jeho rodiny. Žalobca vypovedal tak, že sa mu doslova vyhrážali. Preto, že mu manželka vyčítala, že si zobral úver od žalovaného, neuniesol výčitky a odsťahoval sa, čoho následkom bolo to, že sa mu rozpadla rodina. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval sumu 500 eur za primeranú a túto mu priznal.

6. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa plní aj odradzujúcu funkciu, a preto aj s poukazom na túto funkciu považoval súd výšku zadosťučinenia za primeranú avšak v spojení s tým, čo vypovedal žalobca, teda kontaktovanie až obťažovanie zo strany žalovaného s následkom pre jeho rodinu.

7. Súd prvej inštancie ustálil, že výške primeraného finančného zadosťučinenia je primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa.

8. K námietkam žalovaného, že v čase uzavretia Dohody o zrážkach o mzdy neplatilo ustanovenie § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, sa už vysporiadal odvolací súd v rozhodnutí sp. zn. 4Co/329/2015 zo dňa 28.06.2016, a to v rámci rozhodnutia o odvolaní tak, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná podľa Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný namietal, že v čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy ust. § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa neboli účinné, uviedol, že účinné v tom čase bolo ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré dodávateľom zakazuje používať v spotrebiteľských

zmluvách neprijateľné podmienky. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súdmi vyhodnotená ako neprijateľná podmienka, a teda žalovaný porušil ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ takúto neprijateľnú podmienku vsunul do spotrebiteľskej zmluvy.

9. Na záver zhodnotil, že dňa 17.10.2014 žalobca podal žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. K úspešnému uplatneniu porušenia práva došlo dňa 26.08.2016, kedy rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s odvolacím rozsudok nadobudol právoplatnosť. Hypotéza právnej normy ust. § 3 ods. 5 poslednej vety zákona o ochrane spotrebiteľa nehovorí o momente porušenia povinnosti, ale o úspešnom uplatnení práva. Porušené právo bolo úspešne uplatnené už v čase platnosti a účinnosti zákona a o ochrane spotrebiteľa, a teda nejde o retroaktívnu aplikáciu zákona ako namietal žalovaný.

10. Prvoinštančný súd mal za to, že žalobca preukázal relevantným spôsobom porušenie zákonnej povinnosti žalovaného a taktiež preukázal, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť mu ujmu. Žaloba je preto v plnom rozsahu dôvodná.

11. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

12. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. V odvolaní namietal tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalovaný mal použiť neprijateľnú podmienku, ktorou by mala byť Dohoda o zrážkach zo mzdy. V žiadnom súdnom rozhodnutí medzi sporovými stranami nebolo určené, že by Dohoda o zrážkach zo mzdy bola neprijateľná podmienka. Preto predložením Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný neporušil žiadny zákon. Poukázal na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadostučinenie je potrebné úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa a preukázanie porušenia povinností žalovaného uložených zákonom. V čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy a jej predloženia zamestnávateľovi žiadny zákon neurčoval, že použitie takejto dohody je zakázané, nepripustné a porušuje zákon. Nebolo preukázané, aby v čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy bola porušená určitá povinnosť žalovaného. Preto pre vydanie napadnutého rozhodnutia chýba preukázanie takých skutkových okolností, ktoré preukazujú základ uplatneného nároku. V odvolaní sa namietalo aj samotné určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia. Záver súdu o tom, že žalovaný použil Dohodu o zrážkach zo mzdy napriek tomu, že bolo vydané neodkladné opatrenie, nemá oporu v žiadnom dôkaze a je nelogické. Uznesením z 29.10.2014 o nariadení predbežného opatrenia bolo uložené zamestnávateľovi nevykonávať zrážky zo mzdy žalobcu. Po doručení Dohody o zrážkach zo mzdy a vydaní predbežného opatrenia neboli vykonávané zo mzdy žalobcu žiadne zrážky. Po vydaní predbežného opatrenia k žiadnemu použitiu Dohody o zrážkach dôjsť nemohlo a nedošlo. Ak súd prvej inštancie ako dôvod vyhovie žaloby v predmetnom konaní poukazuje na náklady žalobcu vyvolané žalobou vo veci sp. zn. 6C/94/2014 k tomu namietal, že jednak neboli preukázané náklady na uvedené konanie a jednak priznané trovy boli poukazované na účet právneho zástupcu terajšieho žalobcu. Nárok na náhradu nákladov bol vyporiadany podľa § 142 a nasl. OSP. Nebolo preto možné požiadavku primeraného finančného zadostučinenia odvodzovať od náhrady trov iného konania. Ani psychické napätie u žalobcu pri uplatnení zrážok zo mzdy nie je vierohodné a je pochybné. K žiadnym výčitkám, rozpade rodiny a psychickom napätí žalobca sa nezmienil ani v žalobe vedenej v konaní pod sp. zn. 6C/94/2014, ani počas výsluchu v uvedenej veci. Žiadna zrážka zo mzdy na základe Dohody č. XXXXXXXXXXXX ani nebola vykonaná. V konaní vedenom pod sp. zn. 6C/94/2014 žalobca uviedol, že mal z dôvodu získania finančných prostriedkov uzatvorené dve zmluvy so spoločnosťou žalovaného, dve zmluvy so spoločnosťou Home Credit a po jednej úverovej zmluve so spoločnosťou Consumer Finance Holding a POHOTOVOSTĚ. Preto výčitky manželky týkajúce sa práve zmluvného vzťahu č. XXXXXXXXXXXX sú nevierohodné a nepreukázané žiadnym dôkazom. Žiadna zrážka vykonaná nebola, pritom žalobca v konaní 6C/94/2014 uviedol, že v súčasnosti spláca už len jeden úver spoločnosti Home Credit, ostatné považuje za splatené. Pritom so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ prebieha jedno súdne konanie. Preto tvrdenia o rozpade rodiny sú pochybné aj preto, že pred uzavretím zmluvy žalobca písomne vyhlásil, že nežije s manželkou v spoločnej domácnosti. Ani tvrdenia žalobcu o psychickom napätí neobstoja, nakoľko ich netvrdil ani v konaní 6C/94/2014. Zdôraznil, že žiadna zrážka zo mzdy v súvislosti s Dohodou o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX nikdy vykonaná nebola. Rovnako ani výzva zo dňa 04.03.2015 nesúvisela s predmetnou Dohodou o zrážkach zo mzdy a s predbežným opatrením.

13. Odvolateľ tiež zdôraznil, že súd prvej inštancie odôvodnil výšku primeraného finančného zadostučinenia dôvodný, ktoré nemajú oporu v dokazovaní. Závery súdu prvej inštancie v predmetnom konaní odporujú obsahu rozhodnutia, t.j. rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 6C/94/2014, a to v častiach predstavujúcich základné dôvody rozsudku napadnutého odvolaním. Sú preto oprávnené pochybnosti o vierohodnosti tvrdení žalobcu a existencii súdom tvrdeného dôvodu, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozsudku. Odvolanie preto bolo podané podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

14. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa zaoberal všetkými relevantnými otázkami skutkového a právneho charakteru a rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadostučinenie je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Primerané finančné zadostučinenie si on odvodzuje od jeho úspechu v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6C/94/2014 o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Uvedeným rozsudkom bolo deklarované porušenie jeho spotrebiteľského práva, keď bola určená neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Navyše žalovaný túto Dohodu o zrážkach zo mzdy chcel voči nemu ako spotrebiteľovi použiť, keď požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy na jej základe. Ak by sa úspešné na súde nedomáhal určenia neplatnosti Dohody, hrozilo by vykonávanie zrážok zo mzdy na základe neplatnej Dohody, pričom výšku dlhu si žalovaný sám jednostranne diktoval, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, čím by mohol získať aj plnenia, na ktoré nemá nárok (napr. z neprijateľných zmluvných podmienok či úžerné úroky a poplatky). Poukázal na § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý žiadnu ujmu ani hrozbu ujmy nevyžaduje. Novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, kedy sa toto poskytuje aj bez porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovených Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, ktoré by bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. V zmysle výkladu § 3 ods. 5 citovaného zákona v znení do 09.06.2013 postačuje už porušenie práva alebo povinnosti spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, kedy je už daný základ na finančné zadostučinenie. Po 09.06.2013 právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Finančné zadostučinenie má plniť funkciu satisfakčnú, tiež sankčnú tak, aby odradilo dodávateľa od nekalého konania proti spotrebiteľovi. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/350/2015 z 31.03.2016 a ďalšie rozsudky uvedeného krajského súdu. Navrhol preto potvrdiť rozsudok a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 52,87 eur.

15. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného žalovaný už žiadne podanie súdu nedoručil.

16. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 12.06.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

17. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP. Odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok nezodpovedá preukázaným skutkovým okolnostiam, preukazujúcich základ nároku je nedôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca si svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním Okresného súdu Humenné vo veci sp. zn. 6C/94/2014, v ktorom bol úspešným žalobcov, keď prvoinštančný súd vyhovel jeho žalobe a určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.03.2007 je neplatná. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že uvedená Dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom. Uvedený inštitút umožňoval dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že nároky boli uplatňované z neprijateľných klauzúl, neplatných právnych úkonov, spôsobujúcich to hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je

povinný sa mu podriaďiť bez predchádzajúcej súdne kontroly neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, preto súd prvej inštancie vyhodnotil Dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým neplatnú podmienku v zmysle § 53 OZ., ktorá nebola individuálne dojednaná. Tak tvrdenie odvolateľa, že v žiadnom súdnom rozhodnutí nebolo určené, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná zmluvná podmienka je zavádzajúce. Uvedený rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu sp. zn. 4Co/329/20015 potvrdený. Aj keď nebolo vo výroku rozsudku konštatované, že ide o neplatnú zmluvnú podmienku, súd ju za takúto považoval, z čoho vychádzal pri rozhodovaní o vyslovení jej neplatnosti.

18. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je i povinnosť upravená v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde a toto je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

19. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hrozacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanou Dohodou o zrážkach zo mzdy v čase, keď táto tvorila neprijateľnú zmluvnú podmienku, pre ktorú bola vyhlásená za neúplatnú. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

20. Keďže v odvolaní sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

21. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, a to spolu aj s výrokom o trovách konania.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a nasl. CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bol voči v dovolacom konaní neúspešnému žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).